

Barňák

Duben 2008

STRAŠICKÝ MĚSÍČNÍK

ROČNÍK XVI MK ČR E 128 33

Vydává Obecní úřad ve Strašicích

Odpovědná redakce: Mgr. Tomáš Makaj
(Redakce neodpovídá za obsahovou a jazykovou náplň příspěvků čtenářů)

Internetová verze: Globalweb

Letem nad strašickým světem

Z obsahu: Rada obce v březnu 2008; Obecní policie Strašice informuje; Rekonstrukce návsi obce; Nekonečný příběh – A kolik na to dala církev?; Zajímavosti ze ZŠ; Dozvuky místního referenda, Rozhovor, Čí jsou máje?; Bojoval jsem v Africe...atd.

Plzeňský skart®

Rada obce v březnu 2008

Jiří Hahner, Ing.František Nerad

Organizační věci obce

Činnost orgánů obce:

Zastupitelstvo dne 21.2.2008 obce uložilo Radě zajistit kroky k prodeji nemovitostí, které prošly všemi zákonem stanovenými schvalovacími kroky. Byla prodána bývalá kuchyně v kasárnách a vedle ní stojící bývalé kino (později sklad), dva domy sloužící kdysi k ubytování vojáků, jeden kombinovaný dům sloužící jako kanceláře a ubytovna, bývalá Arma a objekt sloužící jako učebny, který stojí na místě kdysi postavené vodárenské věže a budovu u horní vjezdové brány sloužící dříve jako štáb posádky a jedna garáž a bývalá čerpací stanice pohonných hmot, která je dnes již zrušena. (bývalá kuchyně ►)

Vedení obce tedy připravovalo doklady, zaměstnanci radnice připravovali budovy k předání, sepisovaly se předávací protokoly, stěhoval se movitý majetek a hledaly doklady k budovám. Za prodej všech těchto budov obdrží radnice celkem 25,2 milionu Kč, jenže nebude to všechno najednou, ale rozloženo do cca 5 let.

Tyto prodeje jednak zmenšují starosti obce o majetek, pro který nemá využití, jednak vznikly předpoklady pro zvýšení zaměstnanosti a z toho následující daňové výtěžnosti a v neposlední řadě se i potenciálně připravují podmínky pro prodej tepla z naší drahé kotelny v kasárnách, což by mohlo snížit jeho cenu. Výhodou je, že některé z firem, které koupily budovy sem chtějí přenést svá sídla, což rozhodně zvýší atraktivitu obce. Očekáváme, že se brzo rozšíří služby v obci, protože vznikne tlak na restaurace a obchody, ubytování a na další služby spojené s rozrůstáním zaměstnanecké podnikatelské základny v místě. Kdyby majitel firmy pozval svoji návštěvu na pracovní oběd do Bertenu, asi by moc velký obchod neudělal. Musí vzniknout restaurace, kam bude možné pozvat zahraniční návštěvu na kávu bez nebezpečí, že si umaže kalhoty nebo dostane pivo do plastového kelímku.

Kdysi hotel Tlustý - dnes Berten (dobové foto)

Souběžně s plněním úkolů z únorového zastupitelstva Rada obce zahájila přípravu dubnového jednání. Rada obce také svolala veřejnou besedu k návrhu obecní návsi a rekonstrukci radnice. Chtěli jsme slyšet názory lidí na tuto věc, protože se dotýká všech občanů obce a nebude to jednoduchá a ani levná věc. Fušařinu, se kterou byla například opravována a přestavována radnice už od dob jejího postavení, kterou máme možnost denně vidět při opravách je unikátní a nechtěli bychom v této práci pokračovat.

Komise pro veřejné zakázky:

Sešla se komise pro veřejné zakázky, která řešila rovněž další požadavky obce na práce a projekty. Projednala nabídku na rekonstrukci veřejného osvětlení, kterou již potřebujeme jako sůl. Nechali jsme zpracovat pasport našeho veřejného osvětlení odbornou firmou. Výsledek je popsán v následujícím citátu z tohoto dokumentu: „V obci Strašice je 234 světelných míst. VO je spínáno z 8 rozváděčů. Většina původních rozvodů v obci pochází ze 70 až 80. let minulého století a jejich stav odpovídá stáří. Současný stav a časté též morální a technická zastaralost jsou důsledkem toho, že v minulosti bývalo veřejné osvětlení vnímáno pouze okrajově. V současnosti lze předpokládat, že v provozu VO jsou skryty rezervy, které mohou představovat značné provozní úspory oproti současnému stavu. Celkový značně neuspokojivý stav je patrný zejména v soupisu světelných míst a rozváděčů. „

Stav svítidel je hodnocen stupnicí 1 - 5. Ze 234 světel má jedno známku 2, asi 30 známku 3 a zbytek je za 4 a 5, přičemž pětik je asi 70 %. Rekonstrukce našeho veřejného osvětlení by měla stát něco kolem 3 milionů Kč.

Komise řešila také výběr firem na rekonstrukci interiéru radnice, poradenské firmy na veřejné soutěže, které budeme zajišťovat a další drobnější věci.

Starosta řeší od začátku roku problematiku finančních dotací vyplývajících z jednání vládní komise pro rozvoj Brdsku. Již byly podány dvě žádosti o dotace slíbené předsedou vlády M. Topolánkem (u jedné z nich již máme akceptační protokol) a dvě další budou podány do pololetí.

Kasárna

Jak již bylo výše popsáno, prodeje budov v kasárnách již byly zahájeny. Vnímáme i uštěpačné poznámky, že prodeje jsou levné, že jsou do kasáren směřováni lidé ze zahraničí, které někteří nemají rádi, že by někdo mohl prodat budovy za výhodnějších podmínek a další poznámky, které na internetu a po hospodách anonymně trusí někteří naši spoluobčané. Lze připustit, že by mohlo být lépe, kdyby Snahou tohoto vedení radnice je zbavit se v maximální možné míře majetku, který obec není schopná rozumně využít a spravovat. Musíme konstatovat, že současný stav jednání o majetcích v bývalých kasárnách začíná působit dojmem, že kasárna jsou poměrně malá a poptávka začíná převyšovat nabídku. V současné době se již začalo vyjednávat o prodeji volných pozemků pro zástavbu. Je samozřejmě nutné zajistit, aby kupující byli investory a nikoli překupníky pozemků, ale domníváme se, že existuje dost nástrojů, kterými lze takovýto úmyslům zabránit.

Strašice a Armáda ČR

I když A ČR ze Strašic odešla, nelze se jí zbavit, protože zůstala velmi blízko katastrálních hranic obce a působí na obec i nadále. Jak jsme již napsali v lednu, zahájili jsme jednání o kompenzacích za blízkost Vojenského újezdu a zákaz vstupu do lesů. Chceme odstranit některá věčná břemena v bývalých kasárnách a zahájili jsme o tom jednání s MO ČR. Chceme využívat i pro Strašické občany a spolky některé věci na okrajích vojenského újezdu, především rybník Tisý, případně objekty v bývalém posádkovém muničním skladu. Jednání jsou na začátku a věříme, že se nám nepodaří dotáhnout do úspěšného konce. I když! Obec Strašice byla opět vyzvána pracovníky GŠ AČR ke spoluúčasti na organizaci Dne pozemního vojska 2008 - tedy Bahen 2008. Starosta obce se účastnil jednání organizačního výboru a věříme, že letošní rok dopadne lépe, než ten loňský. Vloni jsme provedli vyhodnocení Bahen 2007 a zaslali jsme tento elaborát náčelníkovi GŠ, který se s ním seznámil a z letošního jednání je vidět, že některé naše připomínky akceptoval. K jednáním o Bahnech 2008 byl například přizván i starosta Dobříva, což byl jeden z našich požadavků. Doprava na Bahna byla v Dobřívě jedním z malérů, které je nutné vyřešit. Věříme, že se nám podaří opět prosadit stánek obce na Bahnech a dostat tak obec do povědomí návštěvníků.

Strašice a stavební ruch

Díky mírné zimě se v podstatě nezastavily stavební práce na objektech obce. Rekonstrukce radnice (speciálně rekonstrukce obřadní místnosti), jako typicky zimní práce je ve vysokém stupni rozpracování a denně se stavební firma K. Spáčila setkává s nějakým novým překvapením, ukrytým pod omítkou. Nosné zdi z vepříků bez izolace, porušování statických zásad, dřevo místo překladů, prehistorické rozvody elektřiny, propálené komínové těleso, které nezpůsobilo malér díky přechodu na ústřední topení, křivá podlaha s rozdílem 8 cm od zdi ke zdi v obřadní síni a mnoho dalších radostí je denně zlepšováno.

Podobné to je v bývalém posádkovém domě armády, kde chybí tepelná izolace střechy, okna jsou v zoufalém stavu a obklady a dlažby jsou i přes svůj mladší původ předčasné zestárlé. I zde se denně pracuje na vybudování nových místností pro knihovnu, která bude přemístěna do nových, větších a světlejších prostor.

Vyhodnocení – informační zpráva za měsíc březen 2008

Za měsíc březen řešila OPS tyto přestupky:

Doprava - 11 x- přestupek – řešeno v BŘ

4x -oznámeno správnímu orgánu –odbor dopravy

3x – výzva k podání vysvětlení (autovraky)

Chodci - 3x přestupek– řešeno v BŘ

Kouření na aut.zastávkách §30– 3x řešeno v BŘ

Veřejný pořádek – 2x černá skládka-z toho 1x oznámení spr.orgánu,1x v řešení

Proti majetku – 3x přestupek-z toho 1x řešeno v BŘ,1x oznámeno spr.orgánu,1x v řešení

Porušení obecně závazné vyhlášky č.7-3x přestupek-z toho 2x řešeno v BŘ,1x v řešení

Řešení požadavků z vyžádání přestupkové komise Rokycany-2x

Řešení stížností a požadavků občanů – 3x

Vážení občané,

v důsledku krádeží a v možnosti rychlejšího zjištění, jsme pro Vás připravili registraci jízdních kol u Obecní policie Strašice.

Cyklistická doprava-Registrace kol

Od 1.3.2008 provádí Obecní policie Strašice registraci jízdních kol.

Kde: služebna Obecní policie Strašice č.p.40

Kdy: vždy v pondělí a ve středu 08.00-11.30,13.30-15.00

K registraci jízdního kola je zapotřebí OP, jízdní kolo, včetně dokladů o jeho nabití, u dětí mladší 15 let přítomnost z rodičů (Info-371 585 731,724 188 102).

Tato služba pro občany není povinná a je bezplatná.

Obecní policie upozorňuje cyklisty,že od 1.7.2006 došlo k souvislosti s novelizací zákona č.361/2000 Sb. ke změnám týkající se cyklistů. Především vznikla cyklistům mladší 18 let povinnost použít za jízdy ochrannou přilbu schváleného typu a mít jí nasazenou a řádně připevněnou na hlavě. Cyklista je také povinen,stejně tak jako každý řidič,zkontrolovat si před jízdou své jízdní kolo, jeho vybavení (povinná výbava dle přílohy č.13. k vyhlášce č.341/2002 Sb. a odstranit zjištěné závady.

Schránky důvěry Obecní policie Strašice

Při své činnosti jsme obdrželi od občanů připomínky, zda je možné mít v obci schránky důvěry. Dobré zkušenosti mají PČR i další obecní, nebo městské policie a proto na základě souhlasu zastupitelstva obce jsme nechali zřídit tyto schránky důvěry. Budou instalovány od 1.4.2008 a to v péči OPS. Vaše náměty, či stížnosti se budou vyhodnocovat a řešit. Proto je taky nezbytné uvádět jméno, příjmení, adresu, pokud to bude možné abychom Vám mohli odpovědět, jestliže to bude v naší kompetenci.

Schránky důvěry budou rozmístěny v obci takto:

1)schránka bude v okrsku – Hut'- u veřejné telefonní stanice na křižovatce u Titlů (bývalá prodejna TIP.

2)schránka bude v okrsku –Střed –prostranství mezi OÚ a restaurací Merkur

3)schránka bude v okrsku – Dvůr- u veřejné telefonní stanice na křižovatce u Nutilů

1. okrsek - Hut'

2. okrsek - Střed

3. okrsek - Dvůr

Veřejný pořádek

V únorovém příspěvku jsem psal o černých skládkách v sídlišti „Gumídkov“ Nyní Vám ukážu černou skládku v sídlišti „U pošty“-vyhozené autosedačky, krabice, dvířka od kuchyňské linky. Opět je to jenom lenost odvést odpad do sběrného dvora.

Sídliště „pošta“

Další černé skládky jsou v prostorech garáží u zahrádkářské kolonie u rybníčku.

Garáže u zahrádkářské kolonie

U rybníčku

Majetková trestná činnost

Byl zjištěn pachatel, který úmyslně zničil autobusovou zastávku „U pily“ a předán přestupkové komisi Strašice- opět se jedná o mladistvého.

Autobusové zastávky slouží všem, ale pachatelé z tohoto úmyslného poškozování mají zálibu ničit vše, co není jejich, ovšem do té doby, než je zjistíme. Tyto zastávky stály nemalé peníze, ale pokud to není moje vlastní, můžu poškozovat, co chci – to je myšlení nezletilých a mladistvých.

Dne 25. března v 16:30 byl ohlášen požár v objektu bývalé TJ Dukla. Požár byl založen s největší pravděpodobností úmyslně neznámým pachatelem.

Propálené stěny u zastávky na Huti.

Poničená zastávka a nepořádek „U Libuše“

Zamykání vchodů v sídlištích

Denně se setkáváte v tisku, nebo v televizi o páchání trestné činnosti a to krádeže a loupeže do domů a v naší obci není výjimka. Při každodenních pochůzkách se v sídlištích s tímto problémem potýkáme. Jsou otevřené hlavní vchody, dveře do sklepů, sušáren a sklepních kójí. Tímto způsobem umožňujete pachatelům sami ke krádežím a loupežím majetku a díváte se, že se v naší obci krade, proč ne, když jim sami napomáháte k trestné činnosti svojí nezodpovědností. Proto žádáme všechny občany, aby svoje nemovitosti a vchody zabezpečovaly uzamykáním.

Velitel OPS Ing.Frajt Luboš

Plzeňský skart®

**Provozovna Strašice, areál kasáren- otevřeno máme: Po-Pá 8:00-12:00
13:00-17:00, Sobota 9:00- 12:00 hodin.**

Tel: 602 414 523, 602 208 996.

Vykupujeme: veškerý železný šrot, železo litinu, měď, hliník, mosaz, zinek, olovo, nerez, kabely, elektronický odpad. Likvidace autovraků zdarma.

www.plzenskyskart.cz

Rekonstrukce návsi obce

Ing. František Nerad

Projekční firma ProjektStav s.r.o. Sokolov, se kterou jsme podepsali smlouvu na zpracování projektu rekonstrukce návsi ve Strašicích předala v únoru 2008 první návrh budoucího uspořádání obce. Zpracovali jsme zadání, které mělo řešit prostor od radnice k Libuši, vč. přemístění autobusových zastávek, renovovat pomník na návsi, vyřešit parkování v sídlišti u pošty a další věci, které projektanta napadnou. Požádali jsme, aby byly v rámci možností respektovány v projektu historické souvislosti a předali jsme jako podklad historické fotografie. Schválně jsme nepředávali žádné naše představy, protože jsme mnozí z nás již deformováni tím, na co se denně díváme a to mnohdy překází v utvoření vize.

Již v prosinci 2006 jsem otevřel na webových stránkách diskusní fórum na toto téma a čekali jsme náměty a nápady co s tím prostorem udělat. Sice nějaké přišly a projektant si je přečetl:

Tomáš Svoboda 20.11.06 19:14:32 ID:979

Jako přínos pro zlepšení vzhledu návsi bych určitě viděl výměnu stávajícího osvětlení za nové, úspornější a hlavně estetičtější a vyřešil otázku parkování v horní části návsi, zřejmě instalací dopravního značení... Jinak si také myslím, že památníku obětem světových válek by ten Masaryk taky slušel.

V.Neradová 21.11.06 07:27:31 ID:991

S Tomášem souhlasím a ještě bych možná doplnila, že by nebylo špatné dodat odtokové žlaby podél celé komunikace (vlevo pokud stojíte čelem k Libuši) a třeba opravení nájezdů do vedlejších ulic hlavně před vjezdem do obchodáku. A možná by stálo za to přidat i nějaký ten přechod pro chodce. A jen ještě jeden názor, i když asi nemožný - zastávka před radnicí byla asi drahá, ale co tam fakt udělat něco aby se schovalo aspon pár lidí před deštěm a třeba vysadit nějaký ten strom nebo trávník před radnicí je to tam jak po výbuchu. A co třeba odstranění té červené novinové budky když je prázdná. Na jednom ze tří sběrných dvorů v kasárnách budou mít třeba radost.

21.11.06 17:13:14 ID:1002

Já si myslím že by se s celou ulicí od Libuše k OÚ něco mělo udělat, protože to je centrum Strašic.

Oliee 22.11.06 12:59:07 ID:1032

Myslím, že pro začátek by stačilo opravit komunikace ve Strašicích. Je to víc než tragický! Pokud by se měly opravit všechny, které jsou v havarijním stavu, nezbyde už podle mě na nic jiného, bohužel :(

Dana Hermanová 22.11.06 18:15:38 ID:1038

Možná opravit chodník od Jednoty dolů k Libuši po levé straně, udělat něco s dopravní situací, kterou si asi nikdo neuvědomuje /silnice od školky, kde je kolmá na silnici od školy dolů nemá značení, tudíž když by někdo chtěl fingovat pojistnou událost na vozidle, snadno se může nechat nabourat při jízdě od školky, kde nyní platí přednost zprava, pokud se nepletu. Domorodci si to neuvědomují, jsou zvyklí na rádobu hlavní od školy dolů.

Nicméně daleko více je tam uštěpačných a výsměšných poznámek, které nemají s návší nic společného. Mnoho anonymních lidí si vymýšlí nesmysly a zapšklosti, místo aby se prezentovali nějakými nápady, které pomohou všem.

Jak záměr rekonstrukce návsi, tak první nástřel projektu byl předložen Komisi pro rozvoj obce, která záměr vloni rozšířila o zpracování projektu chodníku na Hut'. V loňském roce tedy byla celá plocha od Libuše až k sv. J. Nepomuckému u Šichtantu geodeticky zaměřena a byl nám předán první návrh projektanta. Návrh jsme předložili také do veřejné diskuse lidem. Diskuse jak v komisi tak s občany ukázaly dvě zásadní problémové věci. První je parkování v obci a druhou je bývalá čekárna u Libuše. Dost lidí se přiklání k názoru ji zbourat, protože zakrývá pohled na zajímavé a pro Strašice typické roubené chalupy u Libuše.

Třetí, ne již technickou, ale spíše ekonomickou připomínkou je „nutný rozsah rekonstrukce“. Překvapuje mne, že dost lidí se na práce tohoto druhu dívá jako na zbytné, tedy stačí jim pohled na to, co tady máme a nějaké změny klepšímu je moc nezajímají. Zřízení parkoviště co nejbližší vchodu do domu je stavěno nad záměr, aby bylo na návsi něco, co přiláká návštěvníky, co bude příchozí informovat o obci, co oživí minulost obce. Nedivím se, protože to jsou klasické ukázky myšlení lidí

konzumní společnosti. Na druhou stranu těmto

lidem rozumím: Kdy a kde byla možnost o tom diskutovat? Moc šancí v minulosti nebylo. Přišlo nařízení a kus návsi se změnilo, aniž by mohl kdokoli něco říci. Místo návsi vzniklo něco, co není ani náves, ani náměstí a dnes bychom se chtěli pokusit s tím něco udělat. Bude to ještě dlouhá cesta, než vznikne nějaký kompletní dokument, který napraví chyby, které se v minulosti staly. Rozhodně to dnes není a nebude

zadarmo a budou to nemalé náklady na vyřešení tohoto horkého bramboru, který nám zde předci zanechali. Je pravda, že tuto akci nebudeme schopni financovat najednou a zřejmě ji rozdělíme na několik etap. Je pravda, že budeme shánět dotační peníze z Regionálního operačního programu, kde jsou na takovéto akce kolonky. Je pravda, že může příští vedení radnice, pokud nás zde vystřídá, celou akci zastavit a vrátit Strašice do stavu anonymní bezpohlavnosti, kolem které budeme nadále chodit a čekat na posvícenské atrakce, které tu plochu alespoň jednou za rok smysluplně využijí, aby se poté zase na celý rok stala šedivou, nezajímavou a smutnou, která k ničemu není, nikomu neschází a ani nepřebývá. Prostě náves bez života. Mě se to zdá hloupé a proto jsme ten projekt zadali a chtěli bychom ho někam dotáhnout.

Místní knihovna nabízí:

V Místní knihovně si můžete zakoupit celou řadu knih, pohlednic a DVD, které potěší každého.

Obrazová publikace „Zbirožsko“ přibližuje na 311 stranách vyčerpávajícím způsobem staré snímky bývalého soudního okresu Zbiroh. Můžeme zde najít zašlou krásu obcí Strašice, Cheznovice, Dobřív...atd. Knihovní cena je 375 Kč. Běžná cena 495 Kč.

V Místní knihovně je možno dále zakoupit publikaci „Rokycansko na starých pohlednicích“ a „ Příbramsko na starých pohlednicích“ za velmi výhodnou cenu.

Vážení příznivci fotbalu,

Hledáme do svých řad nadšence (rodiče), kteří jsou ochotni zapojit se do činnosti mládežnických celků TJ Spartak Strašice.

Srdečně zve výbor TJ Spartak Strašice

Nekonečný příběh – A kolik na to dala církev?

Přestože jsem se s touto otázkou setkal již několikrát a ještě se s ní jistě setkám, nedělá mi problémy znovu na ni odpovědět, vždyť informuji čtenáře tohoto periodika minimálně dvakrát ročně i když vím, že když tomu někdo nechce rozumět je skoro zbytečné mu něco vysvětlovat. Tedy ještě jednou.

Když v roce 1949 vyšel ve sbírce zákonů „proslavený“ zákon číslo 218/ 49 Sb. dle kterého byl veškerý církevní majetek převeden na stát s tím, že o jeho náhradě církvím bude rozhodnuto později. Stát tak vzal na sebe i péči o tento majetek. Kdyby byla předchozí věta plněna tak jak byla napsaná nic by se nedělo a dnes bychom nemuseli o žádné opravě mluvit. Souběžně s ní však tak zvaná „církevní pětka“ ustavená na úrovni ÚV KSČ a tvořená soudruhy K. Gottwaldem, R. Slánským, V. Kopeckým, JUDr. Al.Čepičkou a prof. Zd.Nejedlým, prostě rozenými demokraty, zformulovala tajně, novou církevní politiku, jak vůči duchovenstvu tak i vůči věřícím. Pro příklady nemusíme chodit nemusíme chodit daleko. Strašický duchovní P. Václav Vacík byl za přečtení oficiálního pastýřského listu arcibiskupa ThDr. Josefa Berana odsouzen na 13,5 roku vězení. Další strašický duchovní P. František Štverák zavřený za války v koncentračním táboře byl v roce 1949 opět vězněn. Na následky několikaletého věznění zemřel tři měsíce po předčasném propuštění. Byly uzavřeny semináře a studující seminaristé byli následně povoláni k výkonu vojenské prezenční služby během které byli převážně přesunuti do vznikajících pracovních oddílů, aby i ve Strašicích pracovali na stavbě prvních vojenských bytovek. Získat cejch návštěvníka nedělní bohoslužby v kostele byl první krůček k problémům v zaměstnání u dospělých a u jejich dětí ve škole. Jak plyne ze seznamu osob nepřátelských lidově demokratickému zřízení z obvodu SNB Strašice ze dne 28.září 1949 sestaveným místní stanicí SNB, bylo mnohým na př. rolníkům Josefu Kebrlovi, Otakaru Stupkovi, Josefovi Svobodovi, Václavu Svobodovi ze Strašic a Václavu Svobodovi a Václavu Stupkovi z Těň kladeno za vinu, že udržují styk s farářem Václavem Vacíkem a poslancem Stanislavem Brojem z Volduch, dne 8.6.1948 zatčeným a v roce 1950 popraveným na Pankráci. Václav Stupka z Těň, měl ještě jako přitěžující okolnost v očích SNB skutečnost, že jeho bratr byl římsko - katolickým knězem. Díky varování přátel zatčení unikl, aby se pak ze strachu o svůj život celých 19 let až do roku 1968 ukrýval u přátel ve Strašicích. Až do takových absurdit došla ta svoboda vyznání zaručená ústavou.

A s údržbou památek to bylo obdobné. Když v polovině 50. let se rozhodl tehdejší duchovní P.Jaroslav Aubrecht částečně omítnout „opelichaný“ kabát strašického kostela bylo mu i přes nesouhlas památkářů nařízeno kostel natřít červenou barvou, přestože jak díky dnešní opravě kostela víme, byla omítka vždy žlutá. Prostě rokycanský církevní tajemník měl rád všechno rudé. Bohužel ani oprava střechy věže, hrazená tehdy pouze z darů věřících, v té době nedopadla dobře. Špatně provedené sklony plechové střechy věže, způsobily zatékání do dřevěné konstrukce a hnilobu krovu, což bylo po padesáti letech napraveno až při současné výměně střešní krytiny věže včetně části krovu.

. Naštěstí v historii této památky tomu tak vždy nebylo. Osudy tohoto kostela byly vždy spjaty s majitelem zbirožského panství ať to byl král, kapitula, šlechtic nebo B.H. Stroussberg. Tento patronát nad kostelem dával patronovi nejen povinnost péče o kostel a ostatní církevní památky (kapličky , Boží muka či volně stojící kříže), ale i právo ustanovovat duchovního ve farnosti a kontrolovat i výuku škol patřících do farnosti. Jak bylo již zmíněno , když v roce 1869 továrník B.H. Stroussberg zakoupil zbirožské panství včetně strašické huti svého práva plně využíval. O čem svědčí spor o obsazení strašické fary s Pražským arcibiskupstvím. Teprve po nástupu nového majitele Zbirožského panství knížete Josefa Františka Jeronýma Colloredo – Mannsfelda (1813 – 1895) došlo v této věci k souladu s duchovenstvem. Do majetku již tehdy patřilo panství Dobříšské a Opočenské. Panství Zbirožské pak zakoupil po krachu B.H.Stroussberka od Vídeňské banky v roce 1879 Až do roku 1928, kdy došlo k odprodeji části panství státu a vzniku dělostřelecká střelnice, měl další majitel panství zbirožského Josef Colloredo - Mannsfeld (1866 – 1957) v patronátu 16 kostelů. Po prodeji pak MNO s koupí pozemků převzalo patronát nad kostelem sv.Vavřince ve Strašicích, kostely sv. Jana Křtitele a sv. Štěpána v Mýtě a augustiniánským klášterem ve Svaté Dobrotivé. I po tomto snížení však zůstalo v patronátu panství Opočna a Dobříše dalších 24 kostelů. Výdaje nabyly velkých rozměrů po 1.světové válce z důvodů náhrady zrekvírovaných zvonů v jejím průběhu.

Jak bylo již řečeno zdroje financování církevních objektů byly přímo z výnosů hospodaření jednotlivých panství. Nebo ještě tam, kde měl knížecí rod pronajaté pozemky a lesy od církve, byly založeny u spořitelny knížky na které se ukládaly části výnosů získané z hospodaření s těmito parcelami. Tyto vkladní knížky existovaly ještě po roce 1948 a bylo by zajímavé v čí rukách skončily či k jakému čelu byly použity. Jednalo se o desítky tisíc korun.

Pro celkové dokreslení tohoto knížecího rodu je třeba zmínit jeho působení v sociální rovině. V roce 1861 byl na statcích Colloredo – Mannsfeldských založen penzijní ústav, který zvláště v průběhu 1.světové války v době poválečné inflace zajišťoval důchodcům lidské životní podmínky. Musím s potěšením konstatovat ani nynější majitel Dobříšského majetku pan Ing. Jerome Colloredo – Mannsfeld, majitel Lesní a rybníční správy Zbiroh, nezůstal dlužen nic morálním závazkům svých předků a štědrá částkou přispěl na opravu strašického kostela. Tato částka je zahrnuta ve sbírkách Občanského sdružení Sv.Vavřinec.

Po roce 1928, jak bylo řečeno, přešla patronátní povinnost na Ministerstvo národní obrany v Praze. Při pročitání farní strašické kroniky, jsem kromě pomoci skupiny vojáků vedených štkep. Gustavem Hudce, při zavěšování zvonů v roce 1937 žádné zmínky o patronátní finanční pomoci nenašel. Dokonce ani žádný finanční příspěvek na zakoupení zvonů není v seznamu dárců uveden. Neboť jeden zvon zcela uhradil Dr. Ing. Emil Modr a na druhý přispěl spolu s dalšími 161 strašickými občany a rodáky. Dovolte malé odbočení. Jak je ve farní kronice uvedeno škpt. G. Hudec, velitel polní a dělostřelecké střelnice po celou dobu svého působení dával zdarma z vojenské kuchyně 15 obědů nemajetné školní mládeži. Jak pisatel uvádí, bylo to pro mnohé jediné teplé jídlo za celý den.

Po obsazení republiky v roce 1939 přešel patronát z Vojenských lesů na Heeresforstamt Brdy – Wald Forstverwaltung Strasic, a to od 1.10.1939. Ještě před ukončením patronátu byly na náklady patrona opraveny varhany. Prostě Ing. F. Bohutínský, přednosta Vrchní správy vojenských lesů v Hořovicích viděl, že peníze stejně padnou do rukou Němců a tak je utratil smysluplnějším způsobem. Stalo se tak 11.6.1939 u příležitosti slavnostního biřmování 254 biřmovanců. Biřmování prováděl sám kardinál ThDr. Karel Kašpar. Patronát zastupoval Ing. Ferdinand Bohutínský. Pozván byl i bývalý patron kostela kníže Jeroným Colloredo – Mannsfeld (1912 – 1998), který se nemohl slavnosti zúčastnit, neboť musel v té době u německých úřadů zdůvodňovat svůj podpis pod vlasteneckou petici české šlechty v době ohrožení republiky po Mnichovské dohodě. Svůj podpis neodvolal a jeho majetek byl Velkoněmeckou Říší konfiskován. Ironií osudu se pak stalo, že byl nasazen na nucené práce v bývalých colloredovských lesích na Kolvíně celou válku jako dělník spolu s dalšími totálně nasazenými strašickými občany. Jeho postoje mu po válce dopomohly k bezproblémovému navrácení jeho majetku. Krátce po únoru 1948 mu jej, ještě před oficiální „zákonnou“ konfiskací začal zabírat 3.Odbor ministerstva vnitra. Využil popřevratového chaosu a uprchl do zahraničí.

Po celou válku není zaznamenán žádný finanční obnos od nového německého patrona. Ani v roce 1940 kdy byla provedena oprava elektrických rozvodů a při této příležitosti byla objevena freska v presbytáři kostela.Celkové náklady na opravu kostela a rekonstrukci nálezu činily 22 600 protektorátních korun. Zemská podpora prostřednictvím Památkovému úřadu činila 6 000 korun. V zájmu objektivitě informací je třeba po pravdě říci, že celou ¼ nákladů uhradil již výše vzpomenutý Dr.Ing.Emil Modr, v té době ředitel ostravských dolů. Veškeré dřevo na lešení zdarma zapůjčil majitel mlýna a pily pan Vilém Hájek. Zbytek nákladů byl uhrazen ze sbírky občanů Strašic, Těna a Hůrek spolu s rodáky, kterých bylo dopisy osloveno celkem 160. Naopak dne 23.3.1942 byly kostelu vojenskou správou wermachtu odebrány 4 zvony za které přišla až v roce 2006 od Spolkového fondu náhrad za majetek zničený za 2. světové války z SNR částka 21 539,- Kč, která byla v tom samém roce použita na opravu zdejšího kostela.

Po ukončení války v roce 1945 se vrátil patronát kostela zpět do předválečného stavu t.j. pod MNO v Praze. Až do roku 1948 však nebylo žádné financování ze strany patrona zaznamenáno.

Z kroniky plyne, že drobné opravy a nákupy byly pořizovány z darů věřících. V letech 1968 až 1970 došlo k oživení činnosti věřících zdejší farnosti zvláště působením nově nastoupivšího duchovního P. Karla Boby, kněze, který strávil více jak 10 let za mřížemi komunistických vězení.

Za jeho působení byly instalovány varhany vzniklé rekonstrukcí původních a dovezeného staršího nástroje z kostela sv.Barbory z Rynoltic a na věž kostela byly zavěšeny zvony z 15.století nalezené ve vojenském prostoru Doupov. Obě tyto dá se říci bez nadsázky, že tyto dvě do jisté míry dobrodružné akce byly již dříve popsány na stránkách tohoto časopisu

a proto je dále nebudu rozvádět. Důležité však bylo, že veškeré náklady byly uhrazeny ze sbírek občanů, které v té době organizovala paní Hermína Tvrdoňová a brigádnické výpomocí.

Pro úplnost je třeba připomenout první akci po roce 1989, která měla za cíl opravit chrámovou střechu na loď kostela. Ve výběrovém řízení tehdy zakázku získala Brdská stavební společnost s.r.o. Stavební akce byla provedena v průběhu roku 1994. Celková hodnota díla byla 958 396,- Kč. Protože se jedná o stavební činnost, která není spojovaná se současnou opravou je třeba připomenout i ty jež se na financování podíleli.

. Obecní úřad Strašice	78 396,-
Havarijní fond střecha	140 000,-
Dotace ministerstva kultury	240 000,-
Příspěvek OÚ Rokycany – Památková péče	300 000,-
Ministerstvo kultury – Sázková hra Mates	100 000,-
Biskupství Plzeňské – Dar Řezenského biskupství SNR	100 000,-
Celkem	958 396,- Kč

V roce 2007 obdrželo Plzeňské biskupství od Ministerstva kultury částku 800 000,- Kč pro obnovu památek v Plzeňském a Karlovarském kraji, což je rozloha diecéze. Rozpočteno na všechny kostely v tomto regionu to činilo příspěvek 1 500,- Kč na kostel. Když se do toho započítaly i fary, pak částka klesla na rovných 1 000,-Kč. Tedy na částku za kterou se tehdy dalo koupit cca 40 litrů benzinu. Biskupství tehdy rozumně nepřikročilo k této „salámové“ metodě dělení peněz, ale přispělo tam, kde si myslelo, že to má význam. Strašický kostel dostal tehdy 30 000,- Kč. A to jsou všechny peníze co na to dala církev. Jiná věc jsou sbírky věřících organizované Občanským sdružením Sv.Vavřinec. Samozřejmě je třeba poděkovat také panu Ing.architektu Janu Soukupovi za jeho zdarma dodaný projekt opravy kostela a jeho „nakopnutí“, které celý projekt odstartovalo. A to je vše o hlavních finančních tocích okolo kostela sv. Vavřince nyní i v minulosti.

Škoda, že jsem nebyl na zasedání kde pan Kubů vznesl dotaz „a kolik na to dala církev,“ protože ta čísla nosím v hlavě mohl jsem na rozdíl od ostatních odpovědět na místě. Takto, se to ale zase dozví více lidí. Pro ty kdo by se chtěli o poučnou dobu ve vztahu církve a státu dozvědět více, těm doporučuji přečíst knihu „Neumlčená církev“ od spisovatele Václava Vaško, která sice v místní knihovně není, ale zájemcům se dá zápůjčka zajistit. Závěrem dovolu předložit souhrn doposud proinvestovaných peněz spolu jejich dárce.

Dárce	2004	2005	2006	2007
OÚ Strašice	210 000,-	266 510,-	300 000,-	250 000,-
Sbírka občanů pořádaná OÚ Strašice	162 470,-	-----	-----	-----
Sbírka Občanského sdružení Svatý Vavřinec	222 980,-	166 243,-	153 863,-	88 000,-
OÚ Těně	20 000,-	-----	20 000,-	-----
Ministerstvo kultury ČR	-----	-----	100 000,-	-----
Úřad Plzeňského kraje od. kultury	-----	100 000,-	250 000,-	-----
Římskokatolická farnost Rokycany	-----	-----	21 539,-	30 000,-
Celkem	615 450,-	532 744,-	845 402,-	368 000,-

Ing. Václav Jiříčka

Prameny:

Farní kronika kostela sv. Vavřince 2 a 3 díl.

Sborník statí k 70. narozeninám Josefa Colloredo – Mannsfelda z roku 1936

Vzpomínky + Ing. Emila Modra.

Jubilejní publikace Strašické zvony 1937

Zpráva odd. SNB Strašice ze dne 28.9.1949

Zajímavosti ze Základní školy Karla Vokáče Strašice

Lyžařský kurz

Nastala neděle, na kterou jsme se my, žáci 7. a 8. tříd, těšili. V tu neděli jsme totiž odjížděli na pětidenní lyžařský kurz na Bublavu do Krušných hor. Na místo našeho odjezdu se dostavili všichni kromě jednoho žáka. Cesta autobusem byla poněkud zdlouhavá, ale to nijak neohrozilo naši dobrou náladu. Mnoho z nás se už předem zajímalo a hádalo o to, kdo si dřív zlomí nohu nebo ruku. Na chatu jsme dorazili okolo 2. hodiny a tam začal boj o pokoje. Po našem ubytování jsme si šli obhlédnout sjezdovku, kde však na nás čekalo velké zklamání. Sníh byl mokrá a kotva nejedla. Tak to šlo až do středy, no a místo kotvy nám „jezdily“ naše nohy. Teprve ve čtvrtek se kotva rozjela. Ta hlavně dělala velké problémy našim začátečníkům. Kdykoliv jsem jel kotvou, tak se někdo z nás válel na zemi. Kurz se však neobešel bez úrazů. Jedno „napálení“ hlavou do stromu a jeden výron. To byly dva úrazy, které nakonec velice dobře dopadly. V pátek jsme se sbalili a se vzpomínkami odjížděli domů. To byl náš kurz, který jsme si užili my i naši učitelé, ačkoliv to měli někdy těžké.

Patrik Štych, 8.B

Jak princezna hádala až prohádala

„Já se hrozně bojím, že to ostatním zkazím“, byla nejčastější větička před naším vystoupením. Dne 6. března jsme konečně mohli předvést pohádku, na které jsme skoro půl roku pilně pracovali. Jmenovala se „Jak princezna hádala až prohádala“ a hádali jsme se u práce také dost. Pro většinu z nás malých herců to byla totiž vůbec první příležitost, kdy jsme sami za sebe vystoupili před obecnstvem. A to není vůbec nic lehkého. Panovala veliká nervozita - abychom nezapomněli text, nepřekli se, ale hlavně kvůli tomu, aby se nám ostatní nesmáli. Naštěstí to bylo fajn. Naopak nás spolužáci podrželi, pochválili, někteří přišli po dopoledním vystoupení ještě jednou odpoledne s rodiči.

Během vystoupení jsme ale také zažili pár perných chviliek – třeba když nám spadla brána. Tak dlouho jsme řešili, jak a z čeho ji vyrobíme, a nakonec nás takhle zradí! A sehnat kostýmy, to byla také kapitola sama pro sebe. Naštěstí máme většinou šikovné maminky a babičky. Někteří z nás nelitovali peněz a zajeli do půjčovny.

Celé nacvičování nám komplikovaly „neočekávané“ události. Když jsme konečně zvládli z paměti texty, byly Vánoce. Po Vánocích zase chřipky a pak nám onemocněla hlavní herečka. Občas to každý již měl chuť ukončit, ale vydrželi jsme. O to příjemnější pak bylo vychutnat si potlesk, protože jen

ten, kdo si zkusí vystoupit na pódium, ví, jak náročné to je. A mezi námi byli i osmiletí druháčci.

Po vystoupení si většina z nás oddychla – zvládli jsme to! A zase nám znovu přibyla chuť a elán do nové práce. Vždyť už víme, do čeho jdeme! Takže někdy v červnu se na vás, diváci, zase těšíme. Tentokrát si pro vás chystáme muzikál. (Takže si s sebou na vystoupení vezměte špunty do uší.). Do party jsme vzali novou paní učitelku Ilonu Šimánkovou, která nás bude trénovat u klavíru. Držte nám palce, ať nám to vyjde!

Vaši herci z dramaťáku:

➤ Karolína Mocová, Dominika Pechová,

Klára Tipanová - 2. třída

➤ Hana Hrádková, Lukáš Kapusta, Petr Sládek, Hana Slaninová - 3. třída

➤ Karolína Bůchová, Nikola Kůdová, Barbora Uxová, Dominika Urxová, Veronika Pajerová - 4. třída

➤ Magdalena Fetterová, Pavla Mašková, Kristýna Pechová, Vendula Mezková, Anna Šlichtová - 5. třída

➤ Vedoucí dramatického kroužku: Jana Šopejstalová Dis.

Ohlédnutí do minulosti aneb Jak těžké to někdy muselo být...

„Bylo těžké vidět, jak postupně umírají mí přátelé...“, těmito slovy zahájil pan Josef Polívka, aktivní účastník 2.světové války, besedu pro žáky 9. tříd o 2. světové válce. Pan Polívka, starší pán, ovšem na svůj věk velmi čilý člověk, zaujal 19. března 2008 svým vyprávěním žáky naší školy. Jeho vzpomínky se týkaly míst, kde válčil, což byl Libanon, Palestina a Alexandrie... Nevyprávěl to tak, jak jiní lidé, kteří se tímto zabývají. V hlase tohoto člověka bylo slyšet, že to všechno doopravdy prožil, že vydržel všechny nástrahy, které mu kdy osud vsunul do cesty. Dozvěděli jsme se, že nestačilo umět zacházet se zbraněmi, protože to se mohli naučit, ale pohled na umírající kamarády, na lidi, kteří jsou vám blízcí, na to je nikdo připravit nemohl...

Viděli jsme mnoho fotografií, které nám pan Polívka poskytl, a my jsme si postupně uvědomovali, jak silný před námi stojí člověk. Uvědomili jsme si, že před námi stojí opravdový muž. Muž, který něco dokázal, muž, který bojoval za svoji vlast... Před námi stál hrdina! Hrdina odměněný tolika medailemi – válečnými kříži z různých zemí, medailemi za statečnost.

V každém z nás zanechala beseda mnoho emocí. Bylo hezké vědět, že ze Strašic pochází hrdina, který kdysi za nás bojoval. Panu Josefu Polívkovi jsme věnovali potlesk, při kterém jsme všichni s uznáním povstali...

Monika Čermáková, 9.A

zleva: vedoucí strašické knihovny p.Tomáš Makaj, plukovník Josef Polívka, pí Věra Šmolíková, dcera Karla Vokáče

Divadelní představení “Keltská růže”

V úterý 18. 3. 2008 přijela za žáky z 2. stupně naší školy umělecká agentura Petra Kubce se svým hudebním komponovaným pořadem, ve kterém dětem přiblížila moudré zvyky a zvláštnosti keltské kultury.

Málokdo ví, že Keltové měli jen jednu manželku a jako první vytvořili i domovy seniorů.

V pořadu se děti podívaly do keltské kuchyně a povídaly si o keltských svátcích a symbolech.

Zajímavé vyprávění zpestřily nádherné keltské melodie. Keltové se rádi veselili, jedli, pili a tančili.

Děti se při pořadu bavily tak, jako to uměli staří Keltové.

Pro žáky z prvního stupně si umělci připravili pořad “**Velikonoce aneb jaro vítěj**” o vzniku a zvycích velikonočních svátků od pohanských dob až dodnes. Bohatý výběr lidových koled byl doprovázen písněmi i poezií, včetně klasické zpívané a instrumentální hudby.

O velikonočních zvycích a tradicích

V rámci projektového vyučování nás 19. března navštívila paní Jana Frühaufová z Okresní knihovny v Rokycanech. Seznámila děti prvního i druhého stupně s tradicemi, které se vážou k Velikonocům.

Děti svým vyprávěním velmi zaujala, obzvláště informacemi o „barevných dnech“ předvelikonočního období.

Mgr. Nad'a Kahovcová

Olympiáda v anglickém jazyce

V úterý 26. února 2008 se dva žáci naší základní školy zúčastnili okresního kola olympiády v anglickém jazyce. Patrik Štych z 8.B, který soutěžil v kategorii 8.- 9.tříd a Tomáš Gold z 6.A, který soutěžil v kategorii 6.- 7.tříd.

Děti mají možnost prokázat své vědomosti v oblasti anglického jazyka při poslechu, v gramatickém testu, ale hlavně v anglické konverzaci, kde se hodnotí pohotovost, bohatost slovní zásoby, výslovnost a také gramatická správnost.

Velmi mile nás překvapil a potěšil **Tomáš Gold** (na fotografii s diplomem), který ve své kategorii vybojoval skvělé **1.místo** a podal opravdu ocenitelný a vyčerpávající výkon. Také 6. místo Patrika Štycha bylo pěkným umístěním, protože si Patrik velmi

dobře vedl právě v konverzaci, což je pro ovládnání a používání cizího jazyka hodně důležité.

Oběma klukům blahopřejeme a děkujeme za podané výkony. Těšíme se, že nás budou reprezentovat i příští rok a své letošní zkušenosti využijí k dalšímu pěknému umístění.

Mgr. Pavla Hrazdilová

Okresní kolo olympiády z českého jazyka

18. března 2008 proběhlo okresní kolo olympiády z českého jazyka. Naši školu reprezentovaly tři žákyně: Veronika Kellerová (9.B), Tereza Cibulová (9.A) a Kamila Žováková (8.B). První část soutěže se týkala stavby jazyka a stylistiky a druhou část tvořil sloh na téma: „Mám zaručený recept na...“. Veronika Kellerová se umístila z účastnic naší školy nejlépe – v první desítce soutěžního klání.

Mgr. Nad'a Kahovcová

Okresní kolo zeměpisné olympiády

Dům dětí a mládeže patřil ve středu 19.3.2008 asi šedesátce zeměpisců – žákům základních škol z celého okresu Rokycany. Konalo se totiž okresní kolo olympiády ze zeměpisu. Účastníci byli rozděleni do 4 kategorií podle ročníků /6., 7., 8. a 9. ročník/. Strašickou základku reprezentovali tito žáci: Jakub Volák (8.B) a Jiří Spolwind (7.A). Soutěž v každé kategorii byla složena ze tří částí. V prvním testu, kdy jsme nemohli používat atlas, mě zaujala otázka týkající se Evropské unie – co je to OPEC, čím se zabývá a kde má sídlo. Druhý test byl s použitím atlasu a zde byla zajímavá otázka týkající se slanosti moří. Měli jsme napsat, které moře je v Evropě nejslanější a které moře je nejméně slané. Třetí část soutěže představovala práci s turistickou mapou. Úkolem bylo určit měřítko mapy, určit vzdušnou vzdálenost dvou bodů a potom spočítat i vzdálenost těchto bodů, kdybych jel po silnici.

Ve své kategorii jsem obsadil 4. místo.

Jakub Volák, 8.B

Okresní kolo recitační soutěže

13. března 2008 se konalo v DDM v Rokycanech okresní kolo recitační soutěže. ZŠ Strašice měla hned čtyři recitátory, kteří se snažili vybojovat nějaké pěkné umístění. Zástupkyně nulté kategorie byla Verunka Kubů z 1. A. Připravila si básničku Pohádka od Františka Hrubína. V první kategorii naši školu reprezentoval Adámek Chmiel z 2. A, který recitoval báseň od Josefa Hanzlíka Bláznivé auto. V druhé kategorii se představila Lucka Čermáková s básní První dopis mamince od Jaroslava Seiferta. A jako čtvrtý zástupce ZŠ Strašice přijel s námi Patrik Štych z 8. B, který měl připraveny hned dva texty básní: Jacques Prevert: Jak namalovat portrét ptáka a Alexandr Sergejevič Puškin: Můj portrét. Patrik recitoval ve čtvrté kategorii. Přestože se všem žákům z naší školy vedlo výborně a předvedli krásné básně, bohužel se žádný z nich neumístil. Přesto jim však patří poděkování za reprezentaci školy a stejně tak učitelům, kteří s nimi básně vybrali a nacvičili. Určitě to vyjde příště!

Mgr. Stanislava Kuťáková - Stružková

Výherci ve výtvarné soutěži

Žáci 1. stupně ZŠ Strašice se zúčastnili výtvarné soutěže s názvem Namaluj svého Mikeše. Této soutěže se zúčastnilo 7 škol s 90 pracemi. 3. místo 1. kategorie patří Janičce Proškové z 2.A a 1. místo 2. kategorie patří Karolíně Bůchové ze 4.A. Gratulujeme!

Zpátky do Evropy

Dne 26.2.2008 jsme my, osmáci, společně s deváťáky absolvovali divadelní představení na téma „Zpátky do Evropy“. Bylo zaměřeno na historii. Nás všechny dějepis zajímá, a proto jsme si představení užili. Herec nám předváděl spoustu zajímavých scének z doby renesance. Předvedl nám i ukázky dobové hudby. Hrál na kytaru, flétnu a foukací harmoniku. Ukázal nám i část brnění a také meč. Používal hodně loutek, které byly sice jen hrubě vyřezané, ale o to bylo zajímavější sledovat Janu z Arku, kterou představoval šátek s uzlíkem nebo námořníky vyrobené z kusu špaluku a jejich loď s hlavou mořské panny na přídi.

Představení se nám všem hodně líbilo, a jelikož jeden náš spolužák byl pasován na rytíře, můžete si být jisti, že by mi nedovolil lhát.

Petra Stenzelová, 8.B

...něco o představení

Představení stojí na jednom herci a použití mnoha dobových rekvizit. Princip vyprávění propojuje všechny výrazové prostředky sloužící k prožitku postavy, k odstupu, komentáři, zcizení. Partnery jsou potom diváci, postavy, které zosobňuje, a rekvizity. Záměrná přetržitost jevištní komunikace, plus všechny možné odbočky a zcizení, je účinná pro přijetí základního tématu. Tím, že jsou diváci přímo oslovováni, že se alespoň částečně stávají účastníky, zvyšuje jejich zážitek. Identifikace spíše přes prvky emotivního pochopení než prvky racionálního poznání.

Text je nejen historický v řeči stylizované, ale i text současný v řeči volné. Improvizace podle potřeby a atmosféry.

Osvěžující jsou ukázky dobové evropské hudby 15. stol. Živé hudební ukázky hrané na kytaru, flétnu a foukací harmoniku. (Keltská kytara, španělské flamenco, německá flétna a francouzská harmonika).

Mgr. Věra Peterková

Má účast v rokycanském muzeu

Na „Bílou sobotu“ jsem přijala pozvání pí učitelky Věry Benešové z dobřívské základky, abych společně s ní předváděla v Okresním muzeu B. Horáka v Rokycanech tradiční řemeslo – pletení košíků z pedigu. Lidé, kteří navštívili v tento den muzeum, se mohli seznámit nejen s tím, jak se pletou košíky, ale byla k vidění i jiná tradiční velikonoční řemesla.

V druhé části programu následovalo vyhodnocení okresní soutěže „**O nejhezčí velikonoční kraslici**“.

V této soutěži jsem se umístila ve své kategorii na 2. místě.

Z umístění mám radost a myslím si, že některá řemesla by neměla být zapomenuta a jejich umění by se mělo předávat z generace na generaci.

Kateřina Veverková, 9.A

Třída 5. B soutěží

Třída 5. B se rozhodla zúčastnit soutěže v rámci kampaně “Rosteme s knihou”, kterou každoročně vyhlašuje Svět knihy a SČKN v Praze pod názvem: „Tahle kniha, to je ono“.

Skupina nejméně 3 dětí musí přečíst stejnou knihu a doporučit ji svým vrstevníkům, přesvědčit je, že: „*Tahle kniha, to je ono.*“ Výběr knihy, se kterou soutěžíme, byl pro nás jasný. V pátek totiž máme hodinu čtení. Žáci se nemohou dočkat, až budou moci zhasnout světla, zatáhnout žaluzie, zavřít oči, lehnout si na lavici a poslouchat paní učitelku (tedy mě), jak jim předčítá z Mikulášových patálií “. Ale jak jsme se k této knize vůbec dostali? Jednoho dne jsem přinesla do školy ukázat dětem knížku, kterou jsem ráda četla jako malá. Byly to Mikulášovy patálie (věřím, že někdo z vás je má ještě někde v knihovně). Tato knížka vypráví o partě malých kluků, kteří chodí do školy a prožívají každodenní starosti i radosti s ní spojené. Škola, to je někdy pořádná bitva, kde občas vyhrávají žáci, občas my, učitelé. Škola je ale i místo, kde žáci nachází kamarády, kde se zasmějí, zažijí různá dobrodružství (jako je třeba zkoušení – to vám je občas divočejší než výprava do Afriky), ale sem tam je potká nesnáze, svízele i to trápení (zvláště, když dostanou špatnou známku nebo poznámku).

Ale zpět k soutěži...Zprvu se 5.B netvářila moc nadšeně, protože knížka vypadala jako „salát“ a připadalo jim, že je příliš stará. Bylo mi to líto. Jak jsem se ale mýlila! Kdo mohl tušit, že najdou zalíbení v Celestýnovi, který je mazánek paní učitelky, ve Vendelínovi, který pořád něco jí a má umaštěné ruce, v Augustýnovi, který by se pořád pral, v Kryšpínovi, který je nejhorší žák ze třídy, v dalších klucích, kteří se podílejí na lumpárnách a průšvizech a samozřejmě, kdo mohl tušit, že se Mikuláš stane tak trochu jejich kamarádem, i když je jen klukem z knížky. I oni (nejen kluci) zlobí, perou se, křičí jeden přes druhého, lítají po chodbách a paní učitelky je musí napomínat, i oni občas vyvedeme něco, co není zrovna nejhezčí. A právě proto se jim asi takhle knížka líbí, protože je tak vlastně o nich. I v 5.B mají svého „ Celestýna, Kryšpína, Mikuláše, Vendelína“ (těch by se našlo ve třídě dokonce několik). Do soutěže se mi přihlásilo 10 čtenářů, 10 dětí, které si raději místo televize zalezly pod peřinu a nechaly se vtáhnout do království písmen. Jsem přesvědčena, že by se našlo i více dětí, které by s námi chtěly soutěžit, leč počet byl omezen nedostatkem knih. Byla jsem v Rokycanské knihovně, v plzeňských knihovnách, pátrala jsem po přátelích a sehnala pouze 6 knih. Děti si je mezi sebou půjčovaly o jarních prázdninách, udělaly mi velkou radost, s jakým zápalem se do čtení vrhly. Tímto bych všem žákům, kteří se zúčastnili soutěže chtěla moc poděkovat. Můj dík patří i zbytku třídy, který nás podporuje a moc nám fandí.

Ilona Šimánková

Naše čtenářská skupina

kluci zleva: Roman, Jindra, Tom
holky zleva: Anička Š., Terežka, Lucka, Anička K., Vendulka, Anetka

Tomu se říká čtenářský kroužek

Vážení čtenáři Barňáku,

v minulém čísle jsme vás seznámili s tím, jak probíhal v únoru na naší škole **zápis dětí do prvních tříd**. Dětem se způsob zápisu velmi líbil, podařilo se nám zapojit do této akce i žáky z druhého stupně. Omlouváme se, bohužel fotografie v Barňáku nebyly zdařilé, proto si dovoluujeme naši pohádkovou školu připomenout znovu několika snad lepšími fotografiemi.

Hasiči tak, jak je vidím já

Hasičský záchranný sbor Plzeňského kraje územní odbor Rokycany vyhlásil již 4. ročník výtvarné soutěže pro žáky základních škol okresu Rokycany na téma: „Hasiči tak, jak je vidím já“. Do výtvarné soutěže se v obou kategoriích zapojilo 12 základních škol se 132 výtvarnými pracemi. **Z naší školy se na 4. místě ve II. kategorii umístila Daniela Tovarová ze třídy 7.A.**

Výstava vybraných výtvarných prací proběhne od 4. do 11. dubna 2008 v průchodu MěÚ Rokycany.

Príspevky sestavila Mgr. Zdeňka Drahokoupilová

Inzerce:

JE TEPELNÉ ČERPADLO DRAHÉ?

Pokusme se na konkrétním případě jednoho rodinného domu ukázat ekonomiku investice do tepelného čerpadla v porovnání s jinými zdroji vytápění.

Na obrázku je o rodinný dům s tepelnou ztrátou 10 kW (cca 200 m² vytápěné plochy)

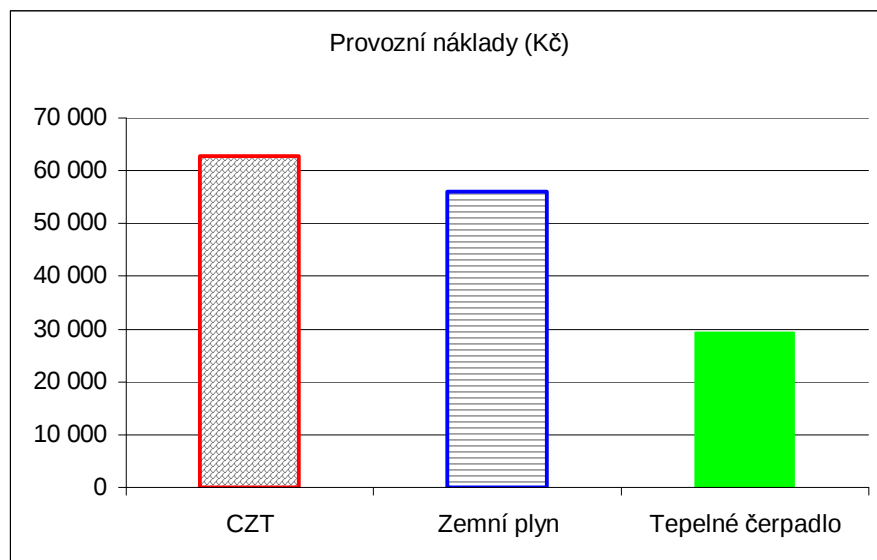
Technické řešení

Dům je vytápěn tepelným čerpadlem IVT Greenline C7 Plus o výkonu 7,3 kW. Tepelné čerpadlo je doplněno vestavěným elektrokotlem o výkonu 3 nebo 6 kW, který pomáhá tepelnému čerpadlu s vytápěním v období s extrémně nízkými venkovními

teplotami a zároveň funguje jako záloha pro případ výpadku tepelného čerpadla. Tepelné čerpadlo je řízeno ekvitermní regulací a vytápí objekt v závislosti na venkovní teplotě. Tepelné čerpadlo celoročně ohřívá vodu ve vestavěném nerezovém bojleru. Tepelné čerpadlo IVT Greenline C7 Plus IVT je kompaktním provedením včetně elektrokotle, bojleru, oběhových čerpadel a dalších armatur, takže zabírá v objektu minimum prostoru. Díky vestavěným pružným hadicím, zcela nové generaci kompresoru Scroll s protihlukovým krytem a kvalitní zvukovou izolací pláště, má toto tepelné čerpadlo velmi nízkou hlučnost. Zdrojem tepla pro tepelné čerpadlo je plošný kolektor nebo vrt.

Výpočet provozních nákladů je proveden jako celkové porovnání provozních nákladů objektu. To znamená, že kromě spotřeby energie na vytápění je uvažováno i se spotřebou pro ohřev teplé užitkové vody (TUV). Zároveň je v těchto nákladech započítána i ostatní spotřeba elektrické energie v objektu (svícení, vaření, apod.), která celkové provozní náklady výrazně ovlivňuje a cena této energie je závislá na zvoleném zdroji tepla.

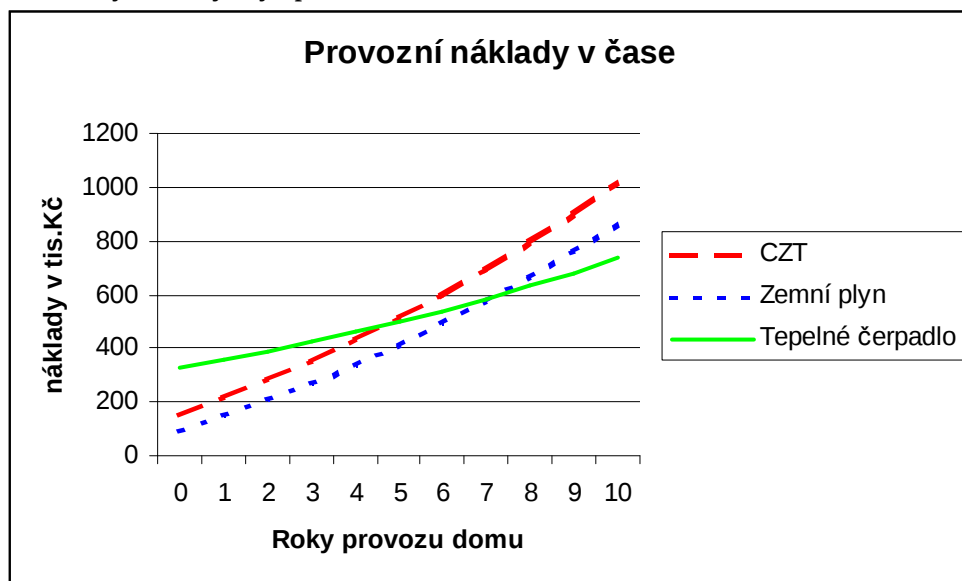
Dnes tento dům již stojí a žije v něm čtyřčlenná rodina. Jak vypadalo rozhodování o zdroji vytápění v době jeho výstavby?

Předpokládaná roční spotřeba tepla byla 26 500 kWh/rok (22 000 kWh na vytápění a 4 500 kWh na ohřev TUV), což je přibližně 95,4 GJ/rok. Spotřebu ostatní elektrické energie jsme předpokládali okolo 4 500 kWh/rok. Rodina se rozhodovala mezi zemním plynem, centrálním vytápěním s cenou 450,- Kč/GJ a tepelným čerpadlem.

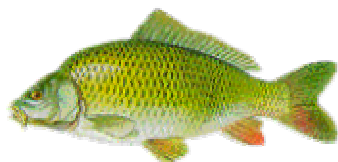
Dále jsme uvažovali roční 7% cenový růst zvažovaných energií.

Poslední otázka, kterou musíme zodpovědět je: „Vrátí se mi někdy vynaložená investice do tepelného čerpadla? Odpověď najdeme opět v grafu porovnávajícím celkové náklady do jednotlivých uvažovaných zdrojů vytápění.

Z grafu je patrné, že návratnost investice do tepelného čerpadla je v porovnání se zvažovanými druhy energií maximálně sedm let.

Ing. Miroslav Kučera
regionální manažer
Tepelná čerpadla IVT, s.r.o.
www.cerpadla-ivt.cz

Brigády v jarním období roku 2008

Výbor Českého rybářského svazu, Místní organizace Strašice, oznamuje svým členům, že jarní brigády v měsíci dubnu se konají v následujících termínech 5. 4. 2008, 12. 4. 2008, 19. 4. 2008 a 26.4. 2008.

Bližší informace o brigádách konaných v měsíci dubnu:

Termín	Hodina a místo srazu	Dozor
5. 4. 2008	7,00 hodin u býv. prodejny pan Tittla“	p. Vajnar
12. 4. 2008	7,00 hodin u Nádržky	p. Škarda
19. 4. 2008	7,00 hodin u mostu pod býv. Vojen. kotelnou“	p. Tittl
26. 4. 2008	7,00 hodin u Nádržky	p. Ludvík

Na brigádu si sebou vezměte rukavice, holinky a nářadí potřebné k úpravě okolí vodních ploch (např. hrábě, vidle, pytle na odpadky atd.).

Convoy of Liberty 2008

CONVOY OF REMEMBRANCE 1945 - 2008

Termín od 30.4. 2008 do 4.5. 2008

Začátek:
2.5.2008 - 16:30

Konec:
2.5.2008 - 17:00

Pořádá:
Sdružení města obcí Plzeňského kraje, obec Strašice, Third Army Club Plzeň
Místo: návés obce Strašice

Příjezd konvoje vojenských historických vozidel u příležitosti oslav osvobození západních Čech americkou armádou. Obec navštíví členové Third Army Clubu Plzeň po cestě ze zahájení akce v Praze. Předpokládaný příjezd ve 16:30. (využito materiálů MCC Plzeň)

Military Car Club Plzeň je nejstarším klubem novodobé vojenské historie u nás. Navázal na kdysi tajně populární JEEP WILLYS KLUB v Praze, který byl ale v 70. letech pozastaven. Majitelé vojenských historických aut se různě začlenili do dalších forem Autoklubu ČSSR. Jednalo se hlavně o majitel vozidel Willys, Ford, Dodge, Chevrolet a dalších, převážně amerických značek. Představit veřejnosti zajímavou a historickou automobilní techniku byl první počín několika nadšenců z Horní Břízy v čele s panem Milanem Dlouhým, kteří v roce 1988 zorganizovali závody terenních vozidel na motokrosově trati v Horní Bříze - Dolíštích. Ve spolupráci, s tehdy ještě Československou armádou, připravili divácky velmi přitažlivý podnik, který se díky názoru některých účastníků stal podnětem pro založení Klubu. Po převratu v roce 1989 se plně otevřely možnosti ke vzniku a následně v roce 1990 byla oficiálně podána žádost o začlenění do Autoklubu ČR. První významnou akcí MCC Plzeň byl organizace a příprava oslav Osvobození města Plzně armádou Spojených Států Amerických, jako 45. výročí osvobození. Poprvé po čtyřiceti pěti letech se objevila historická technika v Plzeňských ulicích v celé své kráse a v ovzduší ne zcela nepodobném Májovým dnům roku 1945.

CONVOY of REMEMBRANCE 1945 - Okamžikem zrodu této akce je rok 1994, kdy se jela první hvězdicová jízda Západními Čechy s ukončením na Plzeňském náměstí. A opět začínalo několik nadšenců vedených Milanem Dlouhým, který v té době byl starostou města Horní Bříza. S výjimkou roku 1997 se každý rok sjelo 50 až 80 historických vozidel, která vyrazila na 4 denní pout' po stopách jednotek US ARMY při jejich postupu do Čech v Pražské operaci v květnu 1945. Za ty to roky, vozidla zmapovala Jihozápadní Čechy od Českého Krumlova až k Aši od řeky Teplé až k Vltavě Této jízdy se účastní příznivci nejen z Čech a Moravy ale i staří známí z Německa, Belgie, Itálie, Švýcarska či Rakouska.

Tato akce je předběžně projednána s místopředsedou Sdružení obcí a měst Plzeňského kraje Ing. Petrem Náhlíkem a s pořadatelem Convoy of Liberty a předběžně přislíbena zásávka účastníků z Prahy na návsi ve Strašicích. Zveme občany na tuto přehlídku historických vozidel.

Ing. František Nerad - místostarosta

Dozvuky místního referenda

Zaujalo mě tvrzení pana ing. Františka Nerada, které se objevilo v dubnovém vydání měsíčníku „Pytlík“ na str. 2 v rubrice hodnotící volební program pod názvem „ Jak to budeme dělat my...., III. díl “. Vzhledem k tomu, že autor uvádí za jménem funkci místostarosty obce, zasílám příspěvek do obecního měsíčníku.

Mám potřebu reagovat na následující věty týkající se místního referenda, cituji:

„Je fakt, že v obci se jedno referendum uspořádalo, ale nebylo o věcech v samostatné působnosti.

Bylo na politickou objednávku nějakých lidí, kteří mají jiné názory na současnou politiku vlády ČR..“

Především bych chtěla zdůraznit, že jako bývalému zmocněnci přípravného výboru pro vyhlášení místního referenda v obci mi není nic o jakékoli politické objednávce známo. Prostě žádná nebyla.

Členové přípravného výboru se dali dohromady spontánně po besedě občanů s premiérem Topolánkem a ministryní obrany pí Parkanovou v PDA. Inspirací nám byla již proběhlá místní referenda v okolních obcích. Po celou dobu přípravy referenda jsme se drželi tématu – radar v Brdech, a nikdo z nás se nesnížil k tomu, abychom jakkoli znevažovali ty, kteří projeví jiný nebo opačný názor na věc. I proto proběhlo strašické referendum slušně a klidně. Přípravný výbor si nemusel nikdo „objednávat“ – stačil nám vlastní úsudek a vůle dotáhnout věc do konce.

Slova o politické objednávce prostě považuji za účelovou demagogii a pletichaření, takže jsem se musela ozvat.

Závěrem odpůrcům radaru v Brdech zkopírují povzbudivá slova starosty Trokavce pana J. Neorala, která napsal do diskusního strašického fóra (kéž by měl pravdu!) :

„Nechci nikoho přesvědčovat. Nechci analyzovat.

Mám jen takový názor:

USA a Rusko, přes nynější tlachy medií, se nedohodnou.

Na dubnovém samitu NATO nedojde k dohodě o začlenění radaru do NATO. Koalice se sice pokusí naznačit, že NATO vlastně souhlasilo, ale tento blábol bude brzy prohlédnut a vyvrácen.

Přesto bude problém radaru nasunut do parlamentu - ten rozhodne nakonec proti jeho umístění, rozdílem cirká pěti hlasů, zásluhou Zelených.

Takže náš parlament radar odmítne, v zimě to zazipuje i Kongres a svět poběží dál.“

Mgr. Marcela Paulová, Strašice
565/2

Kulturní ozvěny- rozhovor

Jana Rychterová s Editou Adlerovou spolu vytvořily duo s názvem Two Voices. Se svým programem vystoupily ve Strašicích ve čtvrtek 28.2. ve společenské místnosti základní školy. S Janou Rychterovou, která pochází ze Strašic a kterou většina zná pod příjmením Horáčková, se nám podařilo udělat rozhovor.

Jak se ti líbila atmosféra na koncertě?

Báječná a skvělá atmosféra. Je to pro mne srdeční záležitost hrát ve Strašicích. Potkala jsem tady plno známých tváří. S některými jsem se viděla už v létě na Strašickém posvícení, některé jsem viděla po letech, které jsem strávila v Lázních Bělohradě a v Praze. Všichni byli hrozně fajn a věřím, že se jim koncert líbil stejně jako mně.

Co prvního tě napadlo při vstupu do prostor, kde jsi absolvovala školní docházku?

Nejdřív mi bylo úzko. Prožívala jsem pocity žáčka, který přemýšlí o tom, co zase všechno musí mít, co zase zapomněl. Probudil se ve mně šilený pocit zodpovědnosti. Tady pak, ve společenské místnosti, jsem se viděla jako vzorná žákyně, která držela čestnou stráž za zemřelého Brežněva.

Jaká jsi tedy byla žákyně?

Měla jsem samé jedničky, ale byla jsem samý problém. Taky jsem byla trošku drzá. Odmala jsem měla problémy s autoritami, a proto jsem na volné noze. Zpočátku to bylo opravdu náročné, ale už jsem si zvykla. Říká se, že být sám sobě pánem znamená neustále dřít na panském.

Na kterou učitelku nebo učitele nejraději vzpomínáš?

Teď na pana učitele Bauma, protože byl na dnešním koncertě a bylo to moc milé setkání.

Kromě hudební výchovy, měla jsi nějaký oblíbený předmět?

Tak určitě tělocvik. A nesnášela jsem kreslení. Vzpomínám vlastně hlavně na přestávky, při kterých jsme se vždycky vyřádili, ale to souvisí s mojí neposednou povahou.

Jsi vystudovaná učitelka. Jaké předměty jsi učila a v jakých bys nikdy nemohla suplovat?

Učila jsem na prvním stupni a všechny předměty mě bavily stejně. Vlastně nejraději jsem vyučovala češtinu a matematiku. Ale asi bych odmítla celý druhý stupeň. Ani tak nezáleží na předmětech, spíš je to v tom, že s pubertákama je zřejmě náročnější práce, většina z nich je větší než já a s menšími dětmi se víc vyblbnu.

Tvoje první kroky na pódiu byly se strašickou skupinou Lomikámen. Jak na ně vzpomínáš?

Samozřejmě kladně. V kapele jsem zpívala a hrála na basu. Byla to moje první pěvecká praxe. A hraní na basu se mi teď hodilo při jednom vystoupení – udělala jsem překvapení pro publikum. Takže, co se v mládí naučíš...

Kde teď nejvíce účinkuješ, kde tě můžeme vidět hrát a zpívat?

Mám pravidelný pořad v Salmovské literární kavárně v Praze, kde vystupujeme s houslistou Vladimírem Pecháčkem. Velký ohlas má projekt Two Voices s operní pěvkyní Editou Adlerovou, se kterým vystupujeme po celé republice a příští měsíc pokřtíme první společné CD. Také zpívám pro děti v Hrátkách s češtinou, Hrátkách s dopravkou atd. Chvilí jsem si myslela, že bych měla hraní pro děti opustit, ale asi by mi to chybělo. Jako Blíženec potřebuji být nejen za dámu, ale i za klauna. Když si vezmu šaškovský nos, mohu si dovolit mnohem víc.

Jak jste se seznámily s Editou Adlerovou?

Obě dvě jsme bydlely v Lázních Bělohradě a jednou o Vánocích hledala Edita tenor pro Rybovu Českou mši vánoční. Někdo jí doporučil mě, že prý jsem schopná všeho, a tedy můžu i zpívat mužský hlas. Dopadlo to dobře a po tomto náhodném setkání na kostelním kůru začalo i naše přátelství. Navíc jsme zjistily, že nám hlasy společně krásně ladí.

Děkuji za rozhovor a přeji mnoho úspěchů v profesním i soukromém životě.

Pro obdivovatele přidáváme webové stránky: www.janarychterova.cz

Ukázku z vystoupení ve Strašicích najdete na stránkách

<http://www.youtube.com/watch?v=VRJVZHGUITc>

Ohlédnutí za maškarním bálem

Třetí březnovou neděli uspořádala KKST pro strašické děti MAŠKARNÍ BÁL. Akce se konala odpoledne v hostinci U Andělů, kde se scházely děti již půl hodiny před začátkem bálu. Vesele a nápaditě vyzdobený sál se stal útočištěm princezen, víl, lesních skřítků, zvířátek, námořníků a dalších zajímavých masek. Rej masek byl zábavný, děti se pohupovaly v rytmu hudby, zpívaly a nadšeně podupávaly do slov veselých písniček.

Pro děti bylo také připraveno spoustu poutavých soutěží a pěkných odměn. Kluci i holky soutěžili v tanci s nafouknutým míčkem, v malování ocásků prasátkům, v pojídání jablíček zavěšených na provázku a nebo také v přenášení malého míčku na lžíci. Sál "praskal ve švech", což mile potěšilo ty, kteří celou akci připravovali, stejně jako rozesmáté oči dětí a jejich veselé skotačení. Všechny masky byly krásné a tak sladká odměna patřila opravdu všem dětem.

Těšíme se na shledání s pohádkovými postavkami zase příští rok.

Inzerce:

**Prodej sáčků do všech typů vysavačů- František Zvoneček
PRODEJNÍ DOBA- ÚTERÝ AŽ NEDĚLE OD 8 do 18 hodin**

Čí jsou máje?????

Vypadalo to, že jaro letos přišlo dříve než obvykle a kromě hřejícího sluníčka, křiku ptáků a prvních květů v zahradách jeho příchod připomněla i pozvánka na nácvik staročeské besedy, v posledních desetiletích provázející strašické máje. Byla jsem májovnicí od roku 1970 třikrát, od dětství jsem si pomatovala májovníky, procházející obcí a těšila se, až vyjdu ze školy a budu taky chodit a i když jsem po maturitě odešla studovat do Prahy, vždycky v květnu jsem šla chvíli s průvodem a na kácení máje a vzpomínala a litovala, že už mi není těch ...náct. Léta běžela, naše děti vyrostly, na čas oblékly kroje a chodily, já za nimi a nikdy mě nenapadlo, kde se vlastně ta tradice vzala. Až vloni, díky jedné debatě jsem se začala zajímat a zjistila, že tradice májů začala podle pamětníků ve Strašicích v roce 1947.

Pan Miloslav Orcígr mi vysvětlil, že Miloslav Vainar, krejčí, měl už za první republiky zákazníky i v Olešné a tam máje slavili. Navrhl mládencům, sdruženým ve fotbalovém oddíle, aby máje rovněž uspořádali. Jak vzpomíná Jiří Kunc, zájem byl velký. Den předem postavili chlapci májky všem svobodným děvčatům, hlavní máj stála před hotelem „Pošta“. Skupiny chlapců chodily s kapelou, která před každým domem zahrála, zvát na taneční zábavu, doprovázeni i oddílovými funkcionáři, kteří vybírali příspěvky od rodičů děvčat. Májovnicí se stalo děvče, jehož rodiče přispěli nejvíc. Podle Bedřicha Svobody to byla v a zmíněném roce byla Jitka Kasíková, kterou v čele průvodu na zábavu odvedl Jiří Kunc. Avšak noc před slavností májovníky stihla nehoda. Nevěděli, že je třeba máj hlídat a do rána jim ji někdo porazil! Starší kolegové z oddílu jim ale vypomohli, zorganizovali dopravu nové mája a tak před začátkem zábavy mohlo dojít i k tanci pod májkou, která se tehdy ještě

nedražila a nekácela. Před hotelem stála až do konce května a poražena byla po další zábavě.

Jak už jsem zmínila v úvodu, chodila jsem o májích od roku 1970, májky se tehdy stavěly ještě u všech svobodných děvčat, takže se hrálo u devadesáti až sta děvčat. Česká beseda se v té době netančila, jen dražení a kácení máje probíhalo jako dnes. Po roce 1974 se několik let nedala dohromady parta lidí, která by máje uskutečnila, k opětovnému pokusu došlo až v roce 1978, kdy pod vedením paní Balejové z Cheznovic strašická mládež nacvičila besedu, průvodem od obecního úřadu přišli

do kulturního domu, kde tanec, za velkého zájmu diváků, zatančili. V roce následujícím se nácviku ujala paní Králová, to už májovníci chodili zvát ve dvojicích na zábavu dům od domu a besedu předvedli na návsi. No a od roku 1980 vypadají máje jako dosud - skupina starších předává zkušenosti těm mladším. Pokud jde o kroje, opatřovaly se z divadelní půjčovny v Plzni, některá děvčata využívala známostí a půjčovala si kroje v hospodářstvích, kde je jako vzácnost uchovávali. Současné kroje ušila před několika lety Marcela Neradová, která věnovala organizaci májů spoustu času a energie. Ale jako ti před ní, i ona má následovníky. A tak, až 16. května uslyšíte to známé „Čí jsou máje??“, neberte ty holky a kluky tak, jak je znáte ve všední dny, ale jako nositele tradice. Vždyť bez jejich nadšení, kázně při nácvicích i během dne májů by tahle ojedinělá akce zanikla. Já zase uroním slzu a budu se těšit na další rok.

Bojoval jsem v Africe aneb putování s panem plukovníkem Polívkou

V rámci přednáškové činnosti Místní knihovny ve Strašicích se nám podařilo zprostředkovat besedu se strašickým rodákem panem plukovníkem Josefem Polívkou, který se zúčastnil válečných operací československých jednotek na Blízkém Východě, v severní Africe a ve Francii při obléhání přístavu Dunkerque. Beseda byla určena pro žáky 9.ročníků ZŠ Karla Vokáče. Velmi zajímavé a poutavé vyprávění bylo proloženo celou řadou fotografií, ze kterých si žáci mohli udělat představu o životě na západní frontě v letech 1939- 1945.

Po okupaci českých zemí nacistickým Německem a následném vzniku Protektorátu Čechy a Morava se rozhodl pan Polívka aktivně zapojit do boje za svobodu. Jeho putování začalo na Slovensku, další cesta vedla přes Turecko do Palestiny.

V Palestině byl ustanoven dne 28. října 1940 Československý pěší prapor 11- Východní. Velitelem tohoto praporu se stal podplukovník Karel Klapálek. Od března roku 1941 se dostal pan Polívka do tábora Agami- předměstí Alexandrie, kde společně s polskými jednotkami střežil náš prapor zajatecké tábory s více než

10 000 zajatci. Počátkem dubna téhož roku byl obležen důležitý severoafrický přístav Tobruk německou armádou- Afrikacorps (viz. snímek z bojů o Tobruk).

V těchto bojích se odehrálo i setkání dvou strašických spolužáků Josefa Polívky a Bohuslava Velvarského. Za celou dobu bojů v severní Africe se potkali třikrát. Koncem června se přesunul prapor do Sýrie, zde bojoval proti francouzské cizinecké legii, kde bojovali paradoxně také Češi proti Čechům. Zde se odehrálo zajímavé setkání- jedním ze zajatých Čechů byl i strašický hajný (z hájovny Amerika). Československý prapor zvítězil a část českých legionářů se dala do jeho řad. V říjnu se pak naši vojáci zapojili do bojů o Tobruk. Boje trvaly do prosince. Následujícího roku v květnu byl 11. československý prapor zrušen a reorganizován na 200 československý protiletadlový pluk, který chránil Tobruk před německými nálety. Pan Polívka nám ukázal i fotografii sestřeleného Junkerse Ju-88 z lednového náletu roku 1943.

Československé vojenské útvary byly v Africe zrušeny během léta roku 1943. Pan Polívka putoval kolem Afriky v plně naloženém parníku Mauretánia (6000 pasažérů). Osamocená loď bez konvoje doplula do Velké Británie. Zde byla zformována Československá obrněná brigáda pod vedením generála Aloise Lišky. Na konci srpna se příslušníci této brigády přeplavili do Francie, kde zůstávali v tzv. zálohách. V září se však přesunuli naši vojáci k francouzskému přístavu Dunkerque, který byl pořád v moci německých vojsk. Nebylo však síly, která by donutila porazit Němce. Silně opevněný nepřítel se nechtěl vzdát důležitého

přístavu a marně čekal na pomoc. Německá posádka v Dunkerque se vzdala až po kapitulaci celé německé armády 8. května 1945.

Válečné putování pana plukovníka Polívky nakonec dobře dopadlo. Mohl se shledat se svými blízkými i s rodnými Strašicemi. Doba mu však nepopřála klidu. Těžká životní období nebyla ukončena válečnými událostmi. Politická situace nepřála západnímu odboji. Mohu říci, že jsme byli potěšeni rozhodnutím pana Polívky udělat besedu v naší základní škole. Děkujeme a přejeme panu plukovníkovi do dalších let pevné zdraví, zároveň se těšíme na brzké shledání při další besedě.

Volný čas dětí a rodin

Pomozte svému dítěti objevit kouzelný svět učení

Mgr. Dana Kalová

Telefon: 602 931 031

V budově ZŠ Karla Vokáče ve Strašicích, boční vchod

Po-Pá od 15:30- 16:30 hodin

KKST Vás srdečně zve na úklidovou akci

Jarní čištění studánky Bublalky a jejího okolí

Sraz účastníků dne 11. dubna v pátek u Obecního úřadu ve Strašicích

Čas: 15:30 hodin.

Loňská úklidová sestava.

Poznámka: Do malého batůžku si dejte malou svačinku. Přibalte si dobrou náladu.

KKST vás srdečně zve na volejbalový turnaj

Místo a čas konání: 30. dubna od 16:00hodin

Kde: Umělé hřiště ZŠ Karla Vokáče

Družstva se mohou přihlásit v Místní knihovně u Tomáše Makaje

Mobil REALITY

Pražská 7, 301 00 Plzeň
e-mail: Info@mobilreality.cz
tel.: 377 320 859

- nabízíme více než 100 nemovitostí v celém Plzeňském kraji
- pro naše klienty hledáme rodinné domy, byty, pozemky, komerční objekty
- vyplatíme Vám Vámi požadovanou cenu za nemovitost
- pomůžeme Vám určit cenu Vaší nemovitosti
- pomůžeme Vám s financováním nákupu nemovitosti

Prodej bytu 2+1 v OV

Pozemek 4000 m²

Pronájem nebytových prostor

Prodej družst. bytu 3+1

Pronájem luxus. byt 4+1

Rodinný dům

Rodinný dům

Zemědělská usedlost

Stavební parcela 5220 m²

Veškeré služby pro prodávající zdarma

- inzerce zdarma
- právní servis zdarma
- znalecký posudek zdarma
- daňové přiznání zdarma

www.mobilreality.cz tel.: 377 320 859